

References:

1. Guilfoyle D., "Interdicting vessels to enforce the common interest: Maritime countermeasures and the use of force on the high seas", *International and Comparative Law Quarterly* (2007), Vol. 56, No. 1, P. 69-82.
2. Ragazzi M., "The concept of international obligations erga omnes". Oxford, Clarendon Press, 1997.
3. Rayfuse R., "Countermeasures and high seas fisheries enforcement", *Netherlands International Law Review* (2004), Vol. 51, No. 1, P. 41-76.
4. Stephens T., "International courts and environmental protection". New York, Cambridge University Press, 2009.

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ ОСВІТИ

Невара Л. М.

кандидат юридичних наук,

асистент кафедри міжнародного права

Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Сучасному суспільству потрібен зовсім інший підхід до освіти, щоб підготувати людей до майбутньої професії. Сучасна молодь використовує досить просунуту комп'ютерну техніку. Ось чому нам потрібно змінювати освіту таким чином, щоб задовольнити громадські та промислові потреби, використовуючи інформаційно-комунікаційні технології.

Право на освіту закріплене в ст. 2 Протоколу 1 до Європейської конвенції з прав людини [1]. Право на освіту тісно пов'язане зі свободою вираження поглядів [2, с. 42-43]. Свобода інформації як частина свобод вираження поглядів реалізується через доступ до електронних видань, викладацьких та навчальних платформ. Право на доступ до знань є суміжним правом на освіту, що впливає зі змісту ст. 27 Загальної декларації прав людини [3], а саме: «кожний має право отримувати задоволення від мистецтва, брати участь у науковому прогресі й користуватися його благами». Це право також закріплене у ст. 15 Міжнародного пакту про економічні, соціальні та культурні права [4] та складає зміст права на користування Інтернетом заради культурного задоволення. Це право містить у собі відкритий доступ до цифрових бібліотек, відкритих курсів у відкритому доступі. Як право на доступ до знань, так і право на освіту, може бути передумовою для здійснення свободи вираження поглядів.

Комітет міністрів Ради Європи запровадив стандарти для держав-членів у сфері забезпечення комп'ютерної грамотності як основної передумови доступу до інформації, реалізації культурних прав і права на освіту із застосуванням ІКТ [5] та рекомендував заходи підвищення цінності Інтернету як суспільно важливого ресурсу [6]. Також, у рамках розумних обмежень має бути забезпечений доступ до цифрових матеріалів з метою розвитку навчального, культурного та наукового контенту, що є суспільним надбанням. Рекомендація CM/Rec(2014)6 Комітету міністрів Ради Європи державам-членам зазначає, що користуючись правом на освіту, зокрема правом на доступ до знань, держава повинна забезпечити онлайн-доступ до освітнього, культурного, наукового, навчального та іншого контенту державною мовою. А також мати можливість вільного доступу до наукових і

культурних здобутків в Інтернеті, що фінансуються державою і перебувають у відкритому доступі в Інтернеті, де це можливо [7].

В сучасних умовах інформатизація освіти спрямована на формування не просто носія знань, а, в першу чергу, творчої особистості, яка вміє застосовувати набуті знання і вміння, працювати з інформацією для успішної діяльності у будь-якій сфері суспільного життя.

Ще до 2010 р. у країнах Європейського Союзу пріоритетним напрямком був вступ освітніх та навчальних систем до Лісабонської декларації, тенденцією якої є інформатизація освіти.

Освіта представляє цілеспрямований процес виховання і навчання в інтересах людини, суспільства, держави, який супроводжується досягненням встановлених державою освітніх рівнів.

Освітній процес є надзвичайно складним процесом взаємодії всіх його учасників, який виходить за формальні рамки освітнього договору між тими, хто надає освітні послуги і тими, хто їх споживає.

Перед освітою виникло складне подвійне завдання: вона повинна осучаснюватися на основі новітніх технологій через широке впровадження у навчально-виховний процес інформаційних та комунікаційних технологій, а також – формувати риси, необхідні для успішної самореалізації в інформаційному суспільстві впродовж життя.

Отже, основою глобального процесу інформатизації суспільства є інформатизація освіти, яка повинна випереджати інформатизацію інших напрямів суспільної діяльності, оскільки саме тут формуються соціальні, психологічні, загальнокультурні і професійні підвалини для інформатизації суспільства. Уміння самостійно набувати знання на сучасному етапі розвитку інформаційного суспільства перетворюється в життєву необхідність кожного.

Література:

1. Протокол до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод. http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_535.
2. Бенедікт В, Кетteman М. Свобода вираження поглядів та Інтернет. Видавництво Ради Європи, 2013. – С. 204.
3. Загальна декларація прав людини. [Електронний ресурс]: Веб-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_015.
4. Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права. [Електронний ресурс]: Веб-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_042.
5. Декларація Комітету міністрів про права людини і верховенство права в інформаційному суспільстві, СМ(2005)566 доопрацьована 13 травня 2005 року.
6. Декларація Комітету міністрів про права людини і верховенство права в інформаційному суспільстві, СМ/Rec(2007)16, розділ IV.
7. Рекомендація СМ/Rec(2014)6 Комітету міністрів Ради Європи державам-членам щодо посібника з прав людини для Інтернет-користувачів, розділ VI.